

Briuselis, 2015 09 09
COM(2015) 451 final

2015/0209 (NLE)

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

**kuriuo Italijos, Graikijos ir Vengrijos labui nustatomos laikinosios priemonės
tarptautinės apsaugos srityje**

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

1.1. Europos migracijos darbotvarkė

2015 m. gegužės 13 d. Europos Komisija pristatė išsamią Europos migracijos darbotvarkę¹, kurioje nustatytos neatidėliotinos priemonės, kurias Komisija pasiūlys reaguodama į krizinę padėtį Viduržemio jūros regione, ir vidutinės trukmės ir ilgalaikės iniciatyvos, kurių reikia imtis, kad būtų rasta struktūrinių geresnio visų migracijos aspektų valdymo sprendimų.

Viena iš Komisijos paskelbtų neatidėliotinių priemonių – reagavimo į nepaprastąją padėtį sistema, numatyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 78 straipsnio 3 dalyje, kurią Komisija turėjo parengti iki gegužės mėn. pabaigos. Darbotvarkėje pripažinta, kad valstybių narių prieglobsčio sistemos šiuo metu patiria precedento neturintį spaudimą ir kad dėl didelio atvykėlių skaičiaus (ypač pasienio valstybėse narėse) priėmimo ir prašymų nagrinėjimo pajėgumai jau dabar yra maksimaliai išnaudojami. Darbotvarkėje paskelbta, kad pasiūlyme taikyti 78 straipsnio 3 dalies nuostatas bus numatytas laikinas asmenų, kuriems akivaizdžiai reikia tarptautinės apsaugos, paskirstymo mechanizmas, kad būtų užtikrintas teisingas ir subalansuotas visų valstybių narių dalyvavimas. Į darbotvarkės priedą įtraukta perskirstymo schema, grindžiama darbotvarkėje nustatytais kriterijais (BVP, gyventojų skaičiumi, nedarbo lygiu, ankstesniu prieglobsčio prašytojų ir perkeltų pabėgėlių skaičiumi).

Darbotvarkėje pabrėžta, kad skubus atsakas reaguojant į dabartinę krizę Viduržemio jūros regione turėtų tapti ES reagavimo į krizes pavyzdžiu ateityje, nepriklausomai nuo spaudimo bendrai išorės sienai krypties – iš rytų į vakarus ar iš šiaurės į pietus.

1.2. Sutarties 78 straipsnio 3 dalies nuostatų taikymas Italijos, Graikijos ir Vengrijos atžvilgiu

Sutarties 78 straipsnio 3 dalies nuostatos yra bendros prieglobsčio politikos dalis ir reagavimo į nepaprastąją padėtį teisinis pagrindas. Remdamasi Europos Komisijos pasiūlymu ir pasikonsultavusi su Europos Parlamentu, Taryba gali priimti laikinasias priemones valstybės (-ių) narės (-ių) labui, jei vienoje ar keliose valstybėse narėse dėl staigaus trečiųjų šalių piliečių antplūdžio susidaro nepaprastoji padėtis. 78 straipsnio 3 dalyje numatytos laikinosios priemonės yra išimtinio pobūdžio. Jas galima taikyti tik tada, jei pasiektas tam tikras būtinumo reaguoti lygis, o valstybės (-ių) narės (-ių) prieglobsčio sistemai (-oms) staigus trečiųjų šalių piliečių antplūdis sukelia didelių problemų.

Europos migracijos darbotvarkė, 2015 m. balandžio ir birželio mėn. Europos Vadovų Tarybos pareiškimai¹ ir Europos Parlamento rezoliucija², paviešinti iš karto po Viduržemio jūroje įvykusių tragedijų, atspindi konkrečius ir skubius pasienio valstybių narių poreikius ir būtinybę stiprinti vidaus solidarumą ir pasiūlyti konkrečių paramos priemonių didžiausią spaudimą patiriančioms valstybėms narėms.

2015 m. liepos 20 d. Taryba bendrai susitarė dėl sprendimo, kuriuo sukuriamas laikinas ir išimtinis asmenų, kuriems akivaizdžiai reikia tarptautinės apsaugos, perkėlimo iš Italijos ir

¹ 2015 m. balandžio 23 d. neeilinio Europos Vadovų Tarybos susitikimo pareiškimas EUCO 18/15;

² 2015 m. birželio 25–26 d. Europos Vadovų Tarybos posėdyje priimtos Tarybos išvados EUCO 22/15.

2015 m. balandžio 28 d. dokumentas P8_TA(2015)0176.

Graikijos į kitas valstybes nares mechanizmas, projekto³. Tą pačią dieną, atsižvelgiant į konkrečią valstybių narių padėtį, Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybių atstovai bendru sutarimu priėmė rezoliuciją dėl 40 000 asmenų, kuriems akivaizdžiai reikia tarptautinės apsaugos, perkėlimo iš Graikijos ir Italijos. Per dvejus metus 24 000 asmenų bus perkelti iš Italijos ir 16 000 asmenų bus perkelti iš Graikijos.

Po šio Tarybos susitarimo migracijos srautai Vidurio ir Rytų Viduržemio jūros regionuose suintensyvėjo. Dėl daugiau kaip du kartus per vasaros mėnesius išaugusių migrantų ir pabėgėlių srautų pradėtas taikyti naujas skubaus perkėlimo mechanizmas, kad būtų sumažintas Graikijos, Italijos ir Vengrijos patiriamas spaudimas. Statistinė informacija apie 2015 m. sausio 1 d.–liepos 31 d. neteisėtai į valstybes nares atvykstančių trečiųjų šalių piliečių, įskaitant tuos, kuriems akivaizdžiai gali reikėti tarptautinės apsaugos, skaičių aiškiai patvirtina, kad Italija ir Graikija dėl to patiria migracijos spaudimą ir kad paskesnis migrantų judėjimas Europoje vyksta per Vengrijos ir Serbijos sieną, tad Vengrija patiria išimtinį spaudimą.

Remiantis 2015 m. sausio 1 d.–rugpjūčio 30 d. FRONTEX duomenimis, vietovės, per kurias driekiasi Vidurio ir Rytų Viduržemio jūros maršrutai ir Vakarų Balkanų maršrutas, yra pagrindinės vietovės, kurioms tenka 99 proc. visų neteisėto ES sienos kirtimo atvejų. Iš FRONTEX duomenų taip pat matyti, kad vietovėms, per kurias driekiasi Vakarų Balkanų maršrutas, dabar tenka daugiau kaip 30 proc. visų 2015 m. nustatytų neteisėto sienos kirtimo atvejų, o didžioji dauguma šiuo maršrutu keliaujančių migrantų į ES atvyko per Graikijos išorės sieną. Dauguma asmenų, atvykstančių Vidurio Viduržemio jūros maršrutu, yra migrantai iš Sirijos ir Eritrėjos, kurių prašymų patenkinimo lygis vykdant pirmosios instancijos procedūrą, remiantis Eurostato 2015 m. pirmojo ketvirčio duomenimis, buvo daugiau kaip 75 proc. Rytų Viduržemio jūros ir Vakarų Balkanų maršrutais daugiausia atvyksta migrantai iš Afganistano ir Sirijos.

Padėtis prie Rytų Viduržemio jūros sienos dramatiškai pasikeitė 2015 m. liepos ir rugpjūčio mėn.: vien šiuo laikotarpiu aptikta 137 000 neteisėtų migrantų, patekusių į Graikiją per Šiaurės Egėjo ir Dodekaneso salas (Koso ir Lesbo salas) ir per Graikijos ir Turkijos sieną. Be to, Vidurio Viduržemio jūros maršrutu į Italiją atvyko daugiau kaip 42 000 neteisėtų migrantų; tuo pačiu laikotarpiu į Vengriją per sieną su Serbija atvyko 78 472 migrantai.

2015 m. sausio 1 d.–liepos 31 d. Graikija gavo 7 475 tarptautinės apsaugos prašymus. Tai yra 30 proc. daugiau, palyginti su tuo pačiu laikotarpiu 2014 m. (5 740 prašymai). Per tą patį laikotarpį Italija gavo 39 183 tarptautinės apsaugos prašymus, Vengrija – 98 072, o tai atitinkamai yra 27 proc. (30 755 prašymai) ir 1 290 proc. (7 055 prašymai) daugiau, palyginti su 2014 m.

Vakarų Balkanų maršrutu nuo 2015 m. pradžios į Vengriją atvykstančių migrantų tautybių demografinės sudėties pokyčiai ir tai, kad smarkiai padaugėjo atvykstančių vasaros mėnesiais, reiškia naują nepaprastą padėtį, kuri atitinka 78 straipsnio 3 dalyje numatytus kriterijus. Smarkiai išaugęs Sirijos piliečių, atvykstančių šiuo maršrutu, skaičius rodo, kad labiau tikėtina, kad tokiems asmenims bus reikalinga tarptautinė apsauga. Dėl per trumpą laiką smarkiai išaugusio migrantų skaičiaus Vengrija nebepajėgė užtikrinti pakankamų priėmimo pajėgumų ir išteklių prieglobsčio procedūroms, kurios atitiktų dabartinius poreikius, vykdyti. Todėl Komisija Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondo ir Vidaus saugumo fondo lėšomis Vengrijai suteikė pagalbą nepaprastosios padėties atveju. Nepaisant šio didelio pagalbos poreikio, migrantai siekia išvykti į Austriją ir Vokietiją, o Vengrija daugeliui migrantų tapo tranzito šalimi, kurioje jie nelinkę pateikti prieglobsčio arba tarptautinės apsaugos prašymo. Panašios migracijos tendencijos būdingos ir Graikijai bei Italijai. Todėl

³ 3405-asis Teisingumo ir vidaus reikalų tarybos posėdis. Tarybos dokumentas Nr. 11097/15.

tolesnė perkėlimo iš šių trijų valstybių narių priemonė grindžiama nuolatiniu migracijos spaudimu, kurį patiria visos trys valstybės narės, ir tuo, kad dauguma asmenų, atvykstančių prie ES išorės sienų, siekia apsaugos kitur, nes atvykę į Italiją, Graikiją ir Vengriją atsiduria labai sudėtingoje aplinkoje.

Italijos ir Graikijos geografinė padėtis bei artimiausiose regiono kaimyninėse šalyse vykstantys konfliktai vis dar lemia, kad šios šalys artimiausioje ateityje bus pažeidžiamesnės nei kitos valstybės narės, nes į jų teritorijas toliau plūs precedento neturintys migrantų srautai. Šie didėjančio migracijos spaudimo išorės veiksniai dar labiau išryškina struktūrinius šių šalių prieglobsčio sistemų trūkumus ir kelia klausimų dėl jų gebėjimo adekvačiai spręsti dėl didelio spaudimo kylančias problemas.

Taigi Italijos ir Graikijos padėtis yra išskirtinė visoje ES, o jų pajėgumams tvarkyti tarptautinės apsaugos prašymus, sudaryti adekvačias priėmimo sąlygas ir užtikrinti asmenų, kuriems akivaizdžiai reikia tarptautinės apsaugos, integracijos perspektyvas daromas didžiulis spaudimas, todėl reikia, kad visos kitos valstybės narės pademonstruotų solidarumą.

Komisija toliau atidžiai stebės migracijos srautų pokyčius visose valstybėse narėse. Taigi ateityje gali prireikti imtis panašių priemonių kitų valstybių narių atžvilgiu, jei dėl staigaus trečiųjų šalių piliečių antplūdžio jose susidarytų nepaprastoji padėtis. Tai visų pirma apima galimas būsimas priemones, jei padėtis Rytų Ukrainoje toliau blogėtų.

ES institucijos ir svarbiausi veikėjai jau išreiškė savo nuomonę šiuo klausimu. 2015 m. balandžio 23 d. pareiškime Europos Vadovų Taryba įsipareigojo apsvarstyti galimybes, kaip savanorišku pagrindu būtų galima organizuoti perkėlimą tarp visų valstybių narių. 2015 m. balandžio 28 d. rezoliucijoje Europos Parlamentas paragino Tarybą rimtai apsvarstyti galimybę taikyti Sutarties 78 straipsnio 3 dalies nuostatas.

Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro biuras (UNHCR)⁴ paragino ES imtis ES lygmens solidarumo priemonių visų pirma Graikijai ir Italijai paremti, be kita ko, pagal teisingą paskirstymo sistemą į įvairias Europos šalis perkeltant jūroje išgelbėtus Sirijos pabėgėlius. Nuomonę apie asmenų, kuriems reikia tarptautinės apsaugos, perkėlimą yra išreiškęs ir NVO sektorius⁵.

2. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

2.1. Siūlomų veiksmų santrauka

Pasiūlymo tikslas – Italijos, Graikijos ir Vengrijos labai nustatyti laikinąsias su tarptautine apsauga susijusias priemones, kad šios šalys galėtų veiksmingiau spręsti dabartinio trečiųjų šalių piliečių antplūdžio į jų teritorijas, darančio spaudimą jų prieglobsčio sistemoms, keliamas problemas.

Šiame sprendime numatytos priemonės apima nuostatą, leidžiančią laikinai nukrypti nuo Reglamento (ES) Nr. 604/2013 13 straipsnio 1 dalyje nustatyto kriterijaus ir procedūros etapų, įskaitant terminus, kaip nustatyta to reglamento 21, 22 ir 29 straipsniuose. Reglamente (ES)

⁴ 2015 m. kovo mėn. UNHCR pasiūlymai dėl jūra į Europą atvykstančių esamų ir būsimų prieglobsčio prašytojų, pabėgėlių ir migrantų pateikiami adresu <http://www.refworld.org/docid/55016ba14.html>.

⁵ 2015 m. balandžio 23 d. Europos pabėgėlių ir tremtinių tarybos (ECRE) dešimties punktų planą, kaip užkirsti kelią žūčiai jūroje, žr. adresu www.ecre.org.

Nr. 604/2013 nustatytos teisinės ir procedūrinės garantijos, įskaitant teisę į veiksmingą teisės gynimo priemonę, taikomos ir tiems prašytojams, kuriems taikomas šis sprendimas.

Vadovaujantis 78 straipsnio 3 dalimi, priemonės, kurių imamasi valstybės narės labui, privalo būti laikinos. Tuo pačiu siekiant užtikrinti, kad priimtose priemonės darytų realų praktinį poveikį ir iš tiesų padėtų Italijai, Graikijai ir Vengrijai susidoroti su migrantų antplūdžiu, jų trukmė neturėtų būti pernelyg trumpa. Todėl siūloma šiame pasiūlyme numatytas laikinąsias priemones taikyti 24 mėnesius nuo šio sprendimo įsigaliojimo dienos.

Šiame pasiūlyme numatytos laikinosios priemonės visų pirma yra susijusios su tarptautinės apsaugos prašytojų, kuriems *prima facie* akivaizdžiai reikia tarptautinės apsaugos, perkėlimu iš Italijos, Graikijos ir Vengrijos į kitas valstybes nares.

Kitos valstybės narės, pasiūlyme apibrėžiamos kaip valstybės narės, į kurią perkeliama, tampa atsakingos už perkeltino asmens prašymo nagrinėjimą. Prašymas nagrinėjamas vadovaujantis taisyklėmis, nustatytomis Direktyva 2011/95/ES ir Direktyva 2005/85/EB, o nuo 2015 m. liepos 20 d. – taip pat Direktyva 2013/32/ES, pakeisiančia Direktyvą 2005/85/EB. Priėmimo sąlygos nustatomos vadovaujantis taisyklėmis, nustatytomis Direktyva 2003/9/EB, o nuo 2015 m. liepos 20 d. – Direktyva 2013/33/ES, pakeisiančia Direktyvą 2003/9/EB.

Pasiūlyme nustatyti kiekybiniai tikslai, susiję su iš Italijos, Graikijos ir Vengrijos perkeltinų prašytojų skaičiumi (atitinkamai 15 600, 50 400 ir 54 000), o prieduose pateikiamos trys paskirstymo schemos, kuriose nurodoma, kiek asmenų bus perkelta iš Italijos, Graikijos ir Vengrijos į kiekvieną iš valstybių narių. Iš Italijos, Graikijos ir Vengrijos perkeltinų asmenų skaičius nustatytas atsižvelgiant į visų neteisėtai Italijos, Graikijos ir Vengrijos sieną kirtusių asmenų, kuriems akivaizdžiai reikia tarptautinės apsaugos, procentinę dalį. Taip pat atsižvelgiama į tai, kad 2015 m., ypač liepos ir rugpjūčio mėnesiais, Vengrijoje, 2015 m. liepos ir rugpjūčio mėnesiais Graikijoje ir šių metų liepos ir rugpjūčio mėnesiais Italijoje smarkiai padaugėjo neteisėto sienos kirtimo atvejų. Siūloma, kad Italijai, Graikijai ir Vengrijai, kaip perkeliančiosioms valstybėms narėms, prisidėti nereikėtų. 120 000 iš Italijos, Graikijos ir Vengrijos perkeltinų prašytojų sudaro maždaug 62 proc. visų asmenų, kurie 2015 m. liepos ir rugpjūčio mėnesiais neteisėtai atvyko į Italiją ir Graikiją ir 2015 m. neteisėtai atvyko į Vengriją ir kuriems akivaizdžiai reikia tarptautinės apsaugos. Iš Vengrijos siūloma perkelti 54 000 tarptautinės apsaugos prašytojų; šių metų liepos mėn. pabaigos duomenimis, Vengrijoje pateikti 98 072 prašymai. Taigi taikant šiame sprendime siūlomas perkėlimo priemones našta bus teisingai paskirstoma tiek Italijai, Graikijai ir Vengrijai, tiek kitoms valstybėms narėms.

Pasiūlyme numatyta, kad jeigu išskirtinėmis aplinkybėmis valstybė narė praneša Komisijai, kad laikinai vienerių metų laikotarpiu negali visiškai ar iš dalies dalyvauti perkėlimo veikloje, ir nurodo pagrįstas priežastis, derančias su pagrindinėmis Sąjungos vertybėmis, nustatytomis Europos Sąjungos sutarties 2 straipsnyje, ji į ES biudžetą turėtų sumokėti 0,002 proc. BVP dydžio finansinį įnašą, kuriuo remiamos visų kitų valstybių narių pastangos įveikti krizę ir pašalinamos tos valstybės narės nedalyvavimo perkėlimo veikloje pasekmės. Tuo atveju, kai perkėlimo veikloje dalyvaujama iš dalies, ši suma proporcingai sumažinama. Ši suma turėtų būti skirta Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondui kaip asignuotosios įplaukos.

Turi būti užtikrinta, kad perkeltinų asmenų skaičiaus atžvilgiu nebūtų pažeistas solidarumas su didelį spaudimą patiriančiomis valstybėmis narėmis. Todėl pagal paskirstymo schemas numatytas asmenų, perkeltinų į valstybę narę, kuri pateikė pranešimą, kurį Komisija priėmė, skaičius turėtų būti perskirstytas likusioms valstybėms narėms.

Siekiant užtikrinti vienodas perkėlimo veiklos vykdymo sąlygas tuo atveju, jei viena ar daugiau valstybių narių nedalyvauja prašytojų perkėlimo veikloje, įgyvendinimo įgaliojimai

turėtų būti suteikti Komisijai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai. Pagal paskirstymo schemas į valstybę (-es) narę (-es), kuri (-ios) nedalyvauja, perskirstant perkeltinus asmenis dalyvaujančioms valstybėms narėms, atsižvelgiant į didelį tokio perskirstymo poveikį, turėtų būti taikoma nagrinėjimo procedūra, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 182/2011 2 straipsnio 1 dalies a punkte.

Šiame sprendime nustatyta perkėlimo procedūros taikymo sritis apribojama dviem aspektais.

Pirma, siūloma šį sprendimą taikyti tik tiems prašytojams, kuriems *prima facie* akivaizdžiai reikia tarptautinės apsaugos. Šiame pasiūlyme tokiais laikomi piliečiai tų šalių, kurių piliečių prašymų patenkinimo lygis, kaip nustatyta Eurostato, viršija 75 proc.

Antra, siūloma, kad šis sprendimas būtų taikomas tik tiems prašytojams, už kuriuos iš esmės atsako Italija, Graikija arba Vengrija pagal Reglamente (ES) Nr. 604/2013 nustatytus perėmimo savo žinion kriterijus. Taip būtų užtikrinama, kad Reglamentas (ES) Nr. 604/2013 būtų taikomas Italijoje, Graikijoje ir Vengrijoje esantiems prašytojams, įskaitant tuos, kurių prašymų patenkinimo lygis viršija 75 proc. ir kuriems taikomi minėtame reglamente nustatyti objektyvūs kriterijai (pavyzdžiui, kitoje valstybėje narėje yra šeimos narių) rodo, kad už juos atsakinga kita valstybė narė. Todėl šie prašytojai kitai valstybei narei bus perduoti taikant Reglamentą (ES) Nr. 604/2013, o ne šiame pasiūlyme numatytas laikinąsias priemones. Drauge Reglamentas (ES) Nr. 604/2013 bus taikomas ir tiems asmenims, kurie nebuvo perkelti pagal dabartinę schemą ir kuriuos kitos valstybės narės gali grąžinti Italijai arba Vengrijai. Šiuo atžvilgiu kiek kitaip yra Graikijoje, kur *status quo* yra tokia: įgyvendindamos Europos Žmogaus Teisių Teismo sprendimą byloje M.S.S. prieš Belgiją ir Graikiją ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimą byloje N.S. prieš JK, kuriais patvirtinta, kad Graikijoje prieglobsčio procedūros ir prieglobsčio prašytojų priėmimo sąlygos turi sisteminių trūkumų, kitos valstybės narės yra sustabdžiusios perdavimą Graikijai pagal Dublino reglamentą.

Pasiūlyme nustatyta paprasta perkėlimo procedūra, kuria užtikrinamas spartus atitinkamų asmenų perdavimas valstybei narei, į kurią perkeliama. Kiekviena valstybė narė turi paskirti nacionalinį kontaktinį centrą, kuris įgyvendintų šį sprendimą, ir pranešti apie jį kitoms valstybėms narėms ir Europos prieglobsčio paramos biurui (EASO).

Valstybės narės reguliariai praneša, kiek asmenų gali būti perkelti į jų teritoriją. Italija, Graikija ir Vengrija, padedamos EASO ir prireikus valstybių narių ryšių palaikymo pareigūnų, šiuo pagrindu turi nustatyti atskirus prašytojus, kurie galėtų būti perkelti į kitas valstybes nares. Pirmenybė turėtų būti teikiama pažeidžiamiems prašytojams. Gavus valstybės narės, į kurią perkeliama, sutikimą, Italija, Graikija arba Vengrija turi priimti oficialų perkėlimo sprendimą ir apie jį pranešti prašytojui. Prašytojai, kurių pirštų atspaudų reikalaujama pagal Reglamento (ES) Nr. 603/2013 9 straipsnyje nustatytas pareigas, gali būti perkelti tik jei buvo paimti jų pirštų atspaudai. Pasiūlyme taip pat nurodoma, kad valstybės narės pasilieka teisę neleisti perkelti prašytojo, kuris galėtų kelti didelių nacionalinio saugumo arba viešosios tvarkos problemų. Pasiūlyme numatyta, kad visi procedūros etapai turi būti atlikti kuo greičiau ir kad, bet kuriuo atveju, prašytojo perdavimas turi įvykti ne vėliau kaip per du mėnesius nuo dienos, kurią valstybė narė, į kurią perkeliama, nurodė prašytojų, kurie gali būti greitai perkelti, skaičių, su galimybe šį terminą pratęsti, jei pagrįsta, dar dviem savaitėms valstybės narės, į kurią perkeliama, atveju arba dar keturioms savaitėms Italijos, Graikijos ar Vengrijos atveju, jei yra pagrįstų praktinių kliūčių.

Be perkėlimo priemonių, pasiūlyme nustatytos ir kitos Italijai, Graikijai ir Vengrijai skirtos paramos priemonės. Visų pirma pasiūlyme numatyta padidinti kitų valstybių narių paramą Italijai, Graikijai ir Vengrijai, teikiamą koordinuojant EASO ir kitoms atitinkamoms agentūroms. Taip pirmiausia siekiama padėti šioms trims valstybėms narėms atrankinės patikros ir pirmaisiais prašymų nagrinėjimo etapais, taip pat įgyvendinant šiame pasiūlyme nustatytą perkėlimo procedūrą (visų pirma kiek tai susiję su informacijos ir specifinės pagalbos teikimu atitinkamiems asmenims ir praktiniais perdavimo klausimais).

Pasiūlyme taip pat primenama Italijai ir Graikijai nustatyta prievolė atnaujinti, o Vengrijai – nustatyta prievolė pateikti Komisijai veiksmų planus, kuriuose būtų nustatytos adekvačios prieglobsčio, pirminio priėmimo ir grąžinimo srities priemonės, kuriomis būtų stiprinami šių sričių sistemų pajėgumai, gerinama kokybė ir didinamas veiksmingumas, taip pat tobulinamos priemonės tinkamam šio sprendimo įgyvendinimui užtikrinti. Pasiūlyme numatyta galimybė Komisijai esant tam tikroms sąlygoms sustabdyti šio sprendimo taikymą.

Pasiūlyme nustatyta specifinių garantių ir prievolių į kitą valstybę narę perkeltiniams prašytojams. Taip pat apibrėžta teisė gauti informaciją apie perkėlimo procedūrą, teisė būti informuotiems apie perkėlimo sprendimą, kuriame turi būti nurodyta konkreti valstybė narė, į kurią perkeliama, ir teisė visiems šeimos nariams būti perkeltiems į tą pačią valstybę narę. Priimant sprendimą dėl valstybės narės, į kurią perkeliama, taip pat primenama prievolė pirmiausia atsižvelgti į vaiko interesus. Tai, *inter alia*, reiškia prievolę Italijai, Graikijai ir Vengrijai pranešti kitoms valstybėms narėms apie perkeltinus nelydimus nepilnamečius ir drauge su valstybe nare, išreiškusia interesą priimti tą nepilnametį, užtikrinti, kad iki perkėlimo būtų atliktas vaiko interesų vertinimas vadovaujantis JT Vaiko teisių komiteto bendrąja pastaba Nr. 14 (2013), kad visų pirma būtų atsižvelgiama į vaiko interesus⁶. Pasiūlyme primenama apie tarptautinės apsaugos prašytojų arba gavėjų vėlesnio judėjimo padarinius tuo atveju, jei taikyta dabartine ES teise grindžiama perkėlimo programa, t. y. kai iš atsakingos valstybės narės (šiuo atveju – valstybės narės, į kurią perkeliama) į kitos valstybės narės teritoriją atvykstama be leidimo.

Pasiūlyme primenama apie galimybę Tarybai pagal Sutarties 78 straipsnio 3 dalį remiantis Komisijos pasiūlymu ir pasikonsultavus su Europos Parlamentu, priimti laikinasias priemones valstybės narės, išskyrus Italiją, Graikiją ar Vengriją, labui, jei toje valstybėje narėje dėl staigaus trečiųjų šalių piliečių antplūdžio susidarytų panaši nepaprastoji padėtis. Tokių priemonių galėtų prireikti, jei padėtis Rytų Ukrainoje toliau blogėtų. Pasiūlyme numatyta, kad tokios priemonės prireikus galėtų apimti šiame sprendime numatytą tos valstybės narės prievolių sustabdymą.

Siūlomame sprendime nustatyta, kad perkėlimo priemonės bus finansuojamos Reglamentu (ES) Nr. 516/2014 įsteigto Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondo lėšomis. Valstybės narės, į kurias perkeliama, už kiekvieną tarptautinės apsaugos prašytoją, vadovaujantis šiuo sprendimu perkeltą iš Italijos, Graikijos ir Vengrijos, gaus 6 000 EUR vienkartinę išmoką. Ši finansinė parama bus įgyvendinama Reglamento (ES) Nr. 516/2014 18 straipsnyje nustatyta tvarka. Kalbant apie perdavimo išlaidas, pasiūlyme numatyta, kad Italija, Graikija ir Vengrija už kiekvieną iš jų teritorijos perkeltą asmenį gaus vienkartinę 500 EUR išmoką.

Pasiūlymu reikalaujama, kad Komisija, remdamasi Italijos, Graikijos ir Vengrijos pateikta informacija, kas šešis mėnesius teiktų Tarybai šio sprendimo, taip pat veiksmų planų įgyvendinimo ataskaitą.

6

http://www2.ohchr.org/English/bodies/crc/docs/GC/CRC_C_GC_14_ENG.pdf.

Galiausiai pasiūlyme nustatyta, kad šis sprendimas taikomas asmenims, kurie į Italijos, Graikijos ir Vengrijos teritoriją atvyksta nuo šio sprendimo įsigaliojimo dienos. Sprendimas taip pat bus taikomas tiems prašytojams, kurie į šių valstybių narių teritoriją atvyko vieną mėnesį iki šio sprendimo įsigaliojimo.

2.2. Teisinis pagrindas

Siūlomo Tarybos sprendimo teisinis pagrindas – Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 78 straipsnio 3 dalis.

Pagal prie SESV pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės nuostatas Jungtinė Karalystė ir Airija nedalyvauja Tarybai priimant siūlomas priemones pagal SESV trečiosios dalies V antraštinę dalį. Per tris mėnesius nuo pasiūlymo ar iniciatyvos pateikimo arba bet kuriuo metu po jų priėmimo Jungtinė Karalystė ir Airija gali pranešti Tarybai apie savo pageidavimą dalyvauti priimant ir taikant bet kurią iš siūlomų priemonių.

Pagal prie SESV pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos nuostatas Danija nedalyvauja Tarybai priimant siūlomas priemones pagal SESV trečiosios dalies V antraštinę dalį. Pagal savo konstitucijos reikalavimus Danija gali kitoms valstybėms narėms bet kada pranešti, kad ji pageidauja visapusiškai taikyti visas atitinkamas priemones, nustatytas remiantis SESV V antraštine dalimi.

Europos bendrija su Islandija, Norvegija, Šveicarija ir Lichtenšteinu yra sudariusi susitarimus, kuriais šios šalys prisijungė prie Dublino ir „Eurodac“ *acquis* (Reglamentas Nr. 343/2003, pakeistas Reglamentu Nr. 604/2013, ir Reglamentas Nr. 2725/2000, kuris bus pakeistas Reglamentu Nr. 603/2013). Šis pasiūlymas nėra susijęs su Dublino ir „Eurodac“ *acquis* plėtoje, todėl asocijuotosios valstybės neprivalo pranešti Komisijai apie pritarimą šiam sprendimui, kai jį patvirtins Taryba. Vis dėlto asocijuotosios valstybės gali nuspręsti savanoriškai dalyvauti įgyvendinant šiame sprendime nustatytas laikinas priemones.

2.3. Subsidiarumo principas

SESV V antraštine dalimi dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės kai kurie įgaliojimai šiais klausimais suteikiami Europos Sąjungai. Šiais įgaliojimais turi būti naudojamosi pagal Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnį, t. y. jeigu valstybės narės negali deramai pasiekti siūlomų veiksmų tikslų ir jų dėl veiksmų masto ir poveikio būtų geriau siekti Europos Sąjungos lygmeniu.

Pirmiau aprašyta nepaprastoji padėtis, susidariusi dėl staigaus trečiųjų šalių piliečių antplūdžio Italijoje, Graikijoje ir Vengrijoje, daro nemenką spaudimą prieglobsčio sistemoms ir ištekliais. Dėl vėlesnio asmenų judėjimo iš Italijos, Graikijos ir Vengrijos į kitas valstybes nares gali būti daromas poveikis ir kitoms šalims. Akivaizdu, kad pavienių valstybių narių veiksmais bendrų problemų, su kuriomis šioje srityje susiduria visos valstybės narės, tinkamai išspręsti nepavyks. Todėl šioje srityje būtina imtis ES lygmens veiksmų.

2.4. Proporcingumo principas

Įvairios finansinės ir operatyvinės priemonės, kurių iki šiol ėmėsi Europos Komisija ir EASO Italijos, Graikijos ir Vengrijos prieglobsčio sistemoms paremti, buvo nepakankamos, kad būtų sureguliuota šių dviejų valstybių narių krizinė padėtis. Atsižvelgiant į būtinybę skubiai reaguoti į pirmiau aprašytą migrantų antplūdį ir padėties rimtumą, tolesniais ES veiksmais nevirsijama to, kas būtina veiksmingo padėties pagerinimo tikslams pasiekti. Visų pirma pasiūlymu numatyta per dvejus metus iš Italijos, Graikijos ir Vengrijos į kitų valstybių narių teritorijas perkelti atitinkamai 15 600, 50 400 ir 54 000 asmenų, kuriems akivaizdžiai reikia

tarptautinės apsaugos. Remiantis 2015 m. liepos ir rugpjūčio mėn. Italijos ir Graikijos statistiniais duomenimis ir visų 2015 m. Vengrijos statistiniais duomenimis, iš Italijos, Graikijos ir Vengrijos perkeltinų asmenų skaičius sudaro atitinkamai 36 proc. visų neteisėto sienos kirtimo Italijoje, Graikijoje ir Vengrijoje atvejų.

Likusieji trečiųjų šalių piliečiai, prašę arba neprašę tarptautinės apsaugos, perkėlimo procedūroje nedalyvaus ir už juos bus atsakingos Italija, Graikija ir Vengrija arba kita valstybė, kuri pagal Reglamentą (ES) Nr. 604/2013 laikoma atsakinga valstybe nare. Valstybių narių, į kurias perkeliama, parama Italijai, Graikijai ir Vengrijai yra susieta su šių trijų valstybių narių veiksmų planais, kuriuos jos turi pateikti arba atnaujinti ir kuriuose turi būti nustatytos konkrečios jų taikomos priemonės, kuriomis užtikrinama, kad pasibaigus šiame pasiūlyme nustatytai perkėlimo procedūrai jų prieglobsčio ir migracijos sistemos bus geriau pasirengusios įveikti didelį spaudimą, ir su Komisijos atliekama šių planų įgyvendinimo stebėseną.

2.5. Poveikis pagrindinėms teisėms

Italijos, Graikijos ir Vengrijos labai nustačius tarptautinės apsaugos srities laikinąsias priemones, bus išsaugotos asmenų, kuriems akivaizdžiai reikia tarptautinės apsaugos, pagrindinės teisės, kaip nustatyta ES pagrindinių teisių chartijoje (toliau – Chartija).

Visų pirma šiuos sprendimu užtikrinant sparčią prieigą prie adekvačių tarptautinės apsaugos suteikimo procedūrų siekiama apsaugoti teisę į prieglobstį ir užtikrinti negražinimo principo taikymą, kaip nustatyta Chartijos 18 ir 19 straipsniuose. Be to, užtikrinant atitinkamų asmenų perdavimą valstybei narei, kuri turi galimybių sudaryti adekvačias priėmimo ir integracijos sąlygas, šiuo sprendimu siekiama užtikrinti visapusišką pagarbą žmogaus teisei į orumą ir apsaugą nuo kankinimo arba žiauraus ar žeminamo elgesio ar baudimo, kaip nustatyta Chartijos 1 ir 4 straipsniuose. Sprendimu taip pat siekiama apsaugoti vaiko teises pagal Chartijos 24 straipsnį ir teisę į šeimos vienovę pagal Chartijos 7 straipsnį.

2.6. Poveikis biudžetui

Dėl šio pasiūlymo ES biudžetas patirs 780 000 000 EUR papildomų išlaidų.

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

**kuriuo Italijos, Graikijos ir Vengrijos labai nustatomos laikinosios priemonės
tarptautinės apsaugos srityje**

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 78 straipsnio 3 dalį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę,

kadangi:

- (1) pagal Sutarties 78 straipsnio 3 dalį vienoje arba keliose valstybėse narėse dėl staigaus trečiųjų šalių piliečių antplūdžio susidarius nepaprastajai padėčiai, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, gali priimti laikinas priemones atitinkamos valstybės narės ar kelių valstybių narių labai;
- (2) pagal Sutarties 80 straipsnį Sąjungos politikai pasienio kontrolės, prieglobsčio ir imigracijos srityse ir jos įgyvendinimui turėtų būti taikomas solidarumo ir teisingo atsakomybės pasidalijimo tarp valstybių narių principas, o šios srities Sąjungos aktuose turi būti numatytos atitinkamos šio principo įgyvendinimo priemonės;
- (3) pastarojo meto krizė Viduržemio jūros regione paskatino Sąjungos institucijas nedelsiant pripažinti, kad regionas susiduria su išskirtiniais migracijos srautais, ir pradėti raginti imtis konkrečių solidarumo su pasienio valstybėmis narėmis priemonių. 2015 m. balandžio 20 d. bendrame užsienio ir vidaus reikalų ministrų posėdyje Europos Komisija pristatė dešimties punktų planą, kuriame nustatyti skubūs kovos su krize veiksmai, įskaitant įsipareigojimą apsvarstyti skubaus perkėlimo mechanizmo galimybes;
- (4) 2015 m. balandžio 23 d. išvadose Europos Vadovų Taryba nusprendė, *inter alia*, stiprinti vidaus solidarumą ir atsakomybę ir visų pirma įsipareigoti pasienio valstybėms narėms teikti didesnę pagalbą nepaprastosios padėties atveju, taip pat apsvarstyti variantus, kaip savanorišku pagrindu būtų galima organizuoti perkėlimą tarp visų valstybių narių, ir pasienio valstybėse narėse pasinaudoti Europos prieglobsčio paramos biuro (EASO) komandomis siekiant bendrai nagrinėti tarptautinės apsaugos prašymus, be kita ko, registruoti migrantus ir imti jų pirštų atspaudus;
- (5) 2015 m. balandžio 28 d. rezoliucijoje Europos Parlamentas pakartojo, kad Sąjunga savo atsaką į pastaruoju metu Viduržemio jūros regione įvykusias nelaimes turi grįsti solidarumu ir teisingu dalijimusi atsakomybe ir labiau remti valstybes nares, į kurias atvyksta daugiausia (absoliučiais skaičiais arba proporcingai) pabėgėlių ir tarptautinės apsaugos prašytojų;
- (6) 2015 m. birželio 25–26 d. posėdyje Europos Vadovų Taryba, *inter alia*, nurodė tris itin svarbius aspektus – perkėlimą Europos Sąjungoje / perkėlimą į Europos Sąjungą,

grąžinimą / readmisiją / reintegraciją ir bendradarbiavimą su kilmės bei tranzito šalimis – ir nusprendė, kad su šiais aspektais susijęs darbas turi būti atliekamas lygiagrečiai. Europos Vadovų Taryba, atsižvelgdama į dabartinę nepaprastąją padėtį ir įsipareigojimą stiprinti solidarumą ir atsakomybę, susitarė dėl laikino ir išimtinio 40 000 asmenų, kuriems akivaizdžiai reikia tarptautinės apsaugos, perkėlimo per dvejus metus iš Italijos ir Graikijos ir kitas valstybes nares mechanizmo, kuriame dalyvautų visos valstybės narės. Taryba paragino šiuo tikslu sparčiai priimti sprendimą ir priėjo prie išvados, kad šiuo atveju visos valstybės narės turi bendru sutarimu susitarti dėl tokių asmenų paskirstymo, atsižvelgdamos į konkrečią valstybių narių padėtį;

- (7) valstybių narių konkrečią padėtį lemia migracijos srautai kituose geografiniuose regionuose, pvz., Vakarų Balkanų migracijos maršrutu;
- (8) su dideliu į jų teritorijas atvykstančių migrantų, įskaitant tarptautinės apsaugos prašytojus, skaičiaus padidėjimu 2014 m. susidūrė ne viena valstybė narė; keliose iš jų tokios tendencijos išliko ir pirmaisiais 2015 m. mėnesiais. Kad padėtų susidoroti su tokiu padidėjimu, kelioms valstybėms narėms Europos Komisija suteikė skubią finansinę pagalbą, o EASO – operatyvinę pagalbą;
- (9) itin didelį spaudimą patyrusios ir neseniai tragiškų įvykių Viduržemio jūroje liudininkėmis tapusios Italija ir Graikija, o pastaruoju metu – Vengrija, susiduria su precedento neturinčiais migrantų, įskaitant tarptautinės apsaugos prašytojus, kuriems akivaizdžiai reikia tarptautinės apsaugos, srautais, atvykstančiais į jų teritorijas ir sukeliančiais nemenką spaudimą jų migracijos ir prieglobsčio sistemoms;
- (10) 2015 m. liepos 20 d. Taryba susitarė dėl sprendimo, kuriuo sukuriamas laikinas ir išimtinis asmenų, kuriems akivaizdžiai reikia tarptautinės apsaugos, perkėlimo iš Italijos ir Graikijos į kitas valstybes nares mechanizmas, projekto. Tą pačią dieną, atsižvelgiant į konkrečią valstybių narių padėtį, Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybių atstovai bendru sutarimu priėmė rezoliuciją dėl 40 000 asmenų, kuriems akivaizdžiai reikia tarptautinės apsaugos, perkėlimo iš Graikijos ir Italijos. Per dvejus metus 24 000 asmenų bus perkelti iš Italijos ir 16 000 asmenų bus perkelti iš Graikijos;
- (11) per pastarąsias savaites migracijos spaudimas prie Pietų išorės sausumos ir jūros sienos vėl smarkiai išaugo, o dėl didėjančio į Graikiją atvykstančių ir iš jos išvykstančių migrantų skaičiaus pasikeitė migracijos srautų kryptis: Vidurio Viduržemio jūros maršrutą pakeitė Rytų Viduržemio jūros maršrutas ir Vakarų Balkanų maršrutas į Vengriją. Atsižvelgiant į tokią padėtį, turėtų būti taikomos tolesnės laikinosios priemonės siekiant mažinti spaudimą Italijos ir Graikijos prieglobsčio sistemoms, taip pat reikėtų taikyti naujas priemones Vengrijos labui;
- (12) Europos operatyvaus bendradarbiavimo prie Europos Sąjungos valstybių narių išorės sienų valdymo agentūros (FRONTEX) duomenimis, per pirmus aštuonis 2015 m. mėnesius dažniausiai neteisėtai Sąjungos sieną kirsdavo Vidurio ir Rytų Viduržemio jūros maršrutais atvykstantys asmenys. Nuo šių metų pradžios į Italiją neteisėtai atvyko apie 116 000 migrantų (įskaitant maždaug 10 000 neteisėtų migrantų, kuriuos užregistravo vietos valdžios institucijos, tačiau šiuos duomenis dar turi patvirtinti FRONTEX). Šių metų gegužės ir birželio mėnesiais FRONTEX nustatė 34 691 neteisėto sienos kirtimo atvejį, liepos ir rugpjūčio mėnesiais – 42 356 atvejus, t. y. 20 proc. daugiau. Labai daug neteisėtų migrantų į Graikiją atvyko 2015 m. (daugiau kaip 211 000 asmenų, įskaitant maždaug 28 000 neteisėtų migrantų, kuriuos užregistravo vietos valdžios institucijos, tačiau šiuos duomenis dar turi patvirtinti

FRONTEX). Šių metų gegužės ir birželio mėnesiais FRONTEX nustatė 53 624 neteisėto sienos kirtimo atvejus, liepos ir rugpjūčio mėnesiais – 137 000 atvejų, t. y. 250 proc. daugiau. Per pirmus aštuonis 2015 m. mėnesius Vengrijoje nustatyti daugiau kaip 145 000 neteisėto sienos kirtimo atvejų (įskaitant maždaug 3 000 neteisėtų migrantų, kuriuos užregistravo vietos valdžios institucijos, tačiau šiuos duomenis dar turi patvirtinti FRONTEX). Šių metų gegužės ir birželio mėnesiais nustatyti 53 642 neteisėto sienos kirtimo atvejai, liepos ir rugpjūčio mėnesiais – 78 472 atvejai, t. y. 150 proc. daugiau. Eurostato duomenimis, didelė šiuose regionuose nustatytų neteisėtų migrantų dalis yra iš tų šalių, kurių piliečių prašymų patenkinimo lygis Sąjungoje yra didelis;

- (13) Eurostato ir EASO duomenimis, Italijoje 2015 m. sausio–liepos mėnesiais tarptautinės apsaugos prašymus pateikė 39 183 asmenys, palyginti su 30 755 tuo pačiu laikotarpiu 2014 m. (t. y. 27 proc. daugiau). Daugiau prašymų pateikta ir Graikijoje – 7 475 (30 proc. daugiau). Vengrijoje prašytojų skaičius labai smarkiai išaugo 2015 m. pirmąjį pusmetį, palyginti su tuo pačiu laikotarpiu 2014 m.: 2015 m. sausio–liepos mėnesiais 98 072 asmenys pateikė tarptautinės apsaugos prašymus, palyginti su 7 055 asmenimis tuo pačiu laikotarpiu 2014 m. Tai reiškia 1 290 proc. padidėjimą;
- (14) įgyvendinant migracijos ir prieglobsčio politiką jau imtasi įvairių veiksmų Italijai ir Graikijai paremti, be kita ko, joms skirta nemenka pagalba nepaprastosios padėties atveju ir EASO operatyvinė pagalba. Italija ir Graikija 2007–2013 m. buvo antra ir trečia pagal pagalbos dydį finansinės paramos pagal Solidarumo ir migracijos srautų valdymo bendrąją programą (SOLID) gavėjos, be to, jos gavo nemenką papildomą pagalbą nepaprastosios padėties atveju. 2014–2020 m. Italija ir Graikija liks pagrindinės Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondo (PMIF) paramos gavėjos. 2007–2013 m. Vengrija gavo 25,5 mln. EUR paramą pagal bendrąją programą SOLID, įskaitant pagalbą nepaprastosios padėties atveju, o 2014–2020 m. jai bus skirta daugiau nei 64 mln. EUR PMIF ir Vidaus saugumo fondo (Sienos) lėšomis. Be to, abiejų fondų lėšomis Vengrijai 2014–2015 m. jau suteikta nemenka pagalba nepaprastosios padėties atveju;
- (15) dėl tebesitęsiančio nestabilumo ir konfliktų Italijos ir Graikijos kaimyninėse šalyse ir migracijos srautų padarinių Vengrijoje tikėtina, kad šių šalių migracijos ir prieglobsčio sistemos toliau patirs nemenką ir vis didesnį spaudimą, o didelei daliai migrantų gali reikėti tarptautinės apsaugos. Todėl būtina pademonstruoti solidarumą su Italija, Graikija ir Vengrija ir papildyti ligšiolinius veiksmus laikinosiomis priemonėmis prieglobsčio ir migracijos srityse;
- (16) reikėtų priminti, kad [data] sprendime, kuriuo sukuriamas laikinas ir išimtinis asmenų, kuriems akivaizdžiai reikia tarptautinės apsaugos, perkėlimo iš Italijos ir Graikijos į kitas valstybes nares mechanizmas, Italijai ir Graikijai nustatyta pareiga užtikrinti struktūrinius sprendimus, kad būtų išspręsta išimtinio spaudimo jų prieglobsčio ir migracijos sistemoms problema, sukuriant tvirtą strateginę atsaką į krizinę padėtį sistemą ir stiprinant vykstantį reformų procesą šiose srityse. Veiksmų planai, kuriuos Italija ir Graikija turi pateikti šiuo tikslu, turėtų būti priderinti atsižvelgiant į šį sprendimą. Vengrija šio sprendimo įsigaliojimo dieną turėtų pateikti Komisijai veiksmų planą, kuriame būtų nustatytos adekvačios prieglobsčio, pirminio priėmimo ir grąžinimo srities priemonės, kuriomis būtų stiprinami šių sričių sistemų pajėgumai, gerinama kokybė ir didinamas veiksmingumas, taip pat tobulinamos priemonės tinkamam šio sprendimo taikymui užtikrinti, kad pasibaigus šio susitarimo taikymo laikotarpiui šalis galėtų geriau susidoroti su galimu didesniu migrantų antplūdžiu savo teritorijoje;

- (17) atsižvelgdama į tai, kad Europos Vadovų Taryba susitarė dėl įvairių tarpusavyje susijusių priemonių, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai, prireikus ir suteikus atitinkamai valstybei galimybę išdėstyti savo požiūrį, ribotam laikui sustabdyti šio sprendimo taikymą, jei Italija, Graikija ar Vengrija nesilaikytų šiuo atžvilgiu priimtų įsipareigojimų;
- (18) jei kurioje nors valstybėje narėje dėl staigaus trečiųjų šalių piliečių antplūdžio susidarytų panaši nepaprastoji padėtis, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu ir pasikonsultavusi su Europos Parlamentu, gali tos valstybės narės labai priimti laikinąsias priemones pagal Sutarties 78 straipsnio 3 dalį;
- (19) tokios priemonės prireikus galėtų apimti šiame sprendime numatytą tos valstybės narės prievolių sustabdymą. Tinkamai atsižvelgiama į tai, kad Vengrija neprisiėmė jokių įsipareigojimų pagal 2015 m. [data] priimtą sprendimą, kuriuo sukuriama laikinas ir išimtinis asmenų, kuriems akivaizdžiai reikia tarptautinės apsaugos, perkėlimo iš Italijos ir Graikijos į kitas valstybes nares mechanizmas, todėl nėra reikalo šiuo sprendimu oficialiai sustabdyti jos dalyvavimo pagal to sprendimo 9 straipsnį;
- (20) pagal Sutarties 78 straipsnio 3 dalį Italijos, Graikijos ir Vengrijos labai numatytos priemonės turėtų būti laikino pobūdžio. 24 mėnesių laikotarpis yra pakankamas, kad šiame sprendime nustatytos priemonės padarytų realų poveikį ir iš tiesų padėtų Italijai, Graikijai ir Vengrijai susidoroti su dideliais į jų teritoriją atvykstančių migrantų srautais;
- (21) šiame sprendime numatytais priemonėmis perkelti asmenis iš Italijos, Graikijos ir Vengrijos laikinai leidžiama nukrypti nuo taisyklės, nustatytos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 604/2013⁷ 13 straipsnio 1 dalyje, pagal kurią Italija, Graikija ir Vengrija būtų buvusios atsakingos už tarptautinės apsaugos prašymų nagrinėjimą remiantis kriterijais, nustatytais to reglamento III skyriuje, taip pat laikinai nukrypti nuo procedūros etapų, įskaitant terminus, nustatytų to reglamento 21, 22 ir 29 straipsniuose. Kitos Reglamento (ES) Nr. 604/2013 nuostatos, įskaitant įgyvendinimo taisykles, nustatytas Komisijos reglamente (EB) Nr. 1560/2003 ir Komisijos įgyvendinimo reglamente (ES) Nr. 118/2014, toliau taikomos, kaip ir taisyklės dėl perduodančiosios valstybės narės pareigos padengti valstybei narei, į kurią perkeliama, perduodamo prašytojo perdavimo išlaidas, taip pat dėl bendradarbiavimo, susijusio su perdavimu tarp valstybių narių, taip pat informacijos perdavimu „DubliNet“ elektroninių ryšių tinklu. Be to, šiame sprendime numatyta nuostata, leidžianti nukrypti nuo nuostatos dėl tarptautinės apsaugos prašytojo sutikimo, kaip nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 516/2014 7 straipsnio 2 dalyje;⁸

⁷ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 180/2013, kuriuo išdėstomi valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijai ir mechanizmai, OL L 31, 2013 6 29, p. 31.

⁸ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 516/2014, kuriuo įsteigiamas Prieiglosčio, migracijos ir integracijos fondas ir iš dalies keičiamas Tarybos sprendimas 2008/381/EB ir panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos sprendimai Nr. 573/2007/EB ir Nr. 575/2007/EB bei Tarybos sprendimas 2007/435/EB, OL L 150, 2014 5 20, p. 168.

- (22) perkėlimo priemonėmis valstybės narės neatleidžiamos nuo pareigos taikyti visas Reglamento (ES) Nr. 604/2013 nuostatas, įskaitant susijusias su šeimos susijungimu, specialia nelydimų nepilnamečių apsauga, taip pat nuo diskrecinės išlygos humanitariniais pagrindais taikymo;
- (23) reikėjo nustatyti kriterijus, kuriais bus remiamasi sprendžiant, kuriuos ir kiek prašytojų perkelti iš Italijos, Graikijos ir Vengrijos, nedarant poveikio nacionaliniams sprendimams dėl prieglobsčio prašymų. Numatyta aiški ir veiksminga sistema, grindžiama vidutinio patenktų Sąjungos lygmens sprendimų, kuriais suteikiama tarptautinė apsauga ir kurie buvo priimti vykdant pirmosios instancijos procedūras, skaičiaus riba, kaip nustatyta Eurostato, palyginti su bendru Sąjungos pirmosios instancijos sprendimų dėl prieglobsčio ir tarptautinės apsaugos prašymų skaičiumi, remiantis naujausiais statistiniais duomenimis. Viena vertus, nustatčius tokią ribą turėtų būti didžiausiu įmanomu mastu užtikrinta, kad visi prašytojai, kuriems akivaizdžiai reikia tarptautinės apsaugos, galėtų visapusiškai ir greitai pradėti naudotis savo teisėmis į apsaugą valstybėje narėje, į kurią perkeliama. Kita vertus, tai didžiausiu įmanomu mastu užkirstų kelią prašytojų, dėl kurių prašymo veikiausiai bus priimtas neigiamas sprendimas, perkėlimui į kitą valstybę narę ir pernelyg ilgam užsibuvimui Sąjungoje. Šiame sprendime turėtų būti laikomasi 75 proc. ribos, pagrįstos naujausiais atnaujintais Eurostato ketvirčio duomenimis, susijusiais su pirmosios instancijos sprendimais;
- (24) laikinosiomis priemonėmis siekiama sumažinti didžiulį spaudimą Italijos, Graikijos ir Vengrijos prieglobsčio sistemoms, visų pirma perkeltiant į kitas valstybes nares nemažai prašytojų, kuriems akivaizdžiai reikia tarptautinės apsaugos ir kurie į Italijos, Graikijos ar Vengrijos teritoriją atvyko po šio sprendimo įsigaliojimo dienos. Remiantis bendru trečiųjų šalių piliečių, 2015 m. neteisėtai atvykusių į Italiją, Graikiją ir Vengriją, skaičiumi ir asmenų, kuriems akivaizdžiai reikia tarptautinės apsaugos, skaičiumi, nustatyta, kad iš Italijos, Graikijos ir Vengrijos reikėtų perkelti iš viso 120 000 asmenų, kuriems akivaizdžiai reikia tarptautinės apsaugos. Tai sudaro maždaug 62 proc. visų 2015 m. liepos ir rugpjūčio mėnesiais neteisėtai į Italiją ir Graikiją ir visais 2015 m. į Vengriją atvykusių trečiųjų šalių piliečių, kuriems akivaizdžiai reikia tarptautinės apsaugos. Taigi taikant šiame sprendime siūlomas perkėlimo priemones našta bus teisingai paskirstoma tiek Italijai, Graikijai ir Vengrijai, tiek kitoms valstybėms narėms, atsižvelgiant į bendrus turimus neteisėto sienos kirtimo 2015 m. duomenis. Palyginus šiuos Italijos, Graikijos ir Vengrijos duomenis, 13 proc. tokių prašytojų turėtų būti perkelti iš Italijos, 42 proc. – iš Graikijos ir 45 proc. – iš Vengrijos;
- (25) prašytojų, kuriems akivaizdžiai reikia tarptautinės apsaugos, perkėlimas turi būti vykdomas pagal I, II ir III prieduose nustatytą paskirstymo schemą. Siūloma paskirstymo schema turėtų būti grindžiama: a) gyventojų skaičiumi (lyginamasis koeficientas – 40 proc.), b) visu BVP (lyginamasis koeficientas – 40 proc.), c) vidutiniu pateiktų prieglobsčio prašymų skaičiumi 1 milijonui gyventojų 2010–2014 m. laikotarpiu⁹ (lyginamasis koeficientas – 10 proc., taikant gyventojų skaičiaus ir BVP veiksnį 30 proc. ribą, kad būtų išvengta neproporcingo šio kriterijaus poveikio visai schemai) ir d) nedarbo lygiu (lyginamasis koeficientas – 10 proc., taikant gyventojų skaičiaus ir BVP veiksnį 30 proc. ribą, kad būtų išvengta neproporcingo šio kriterijaus poveikio visai schemai). Šio sprendimo I, II ir III prieduose pateikiamose paskirstymo schemose atsižvelgiama į faktą, kad valstybės

⁹

Kroatijos atveju atsižvelgiama į 2013–2014 m. laikotarpį.

narės, iš kurių bus perkeliama prieglobsčio prašytojai, kaip valstybės narės, į kurias perkeliama, dalyvauti neturėtų;

- (26) jeigu išskirtinėmis aplinkybėmis valstybė narė praneša Komisijai, kad laikinai vienerių metų laikotarpiu negali visiškai ar iš dalies dalyvauti perkėlimo veikloje, ir nurodo pagrįstas priežastis, derančias su pagrindinėmis Sąjungos vertybėmis, nustatytomis Europos Sąjungos sutarties 2 straipsnyje, ji į ES biudžetą turėtų sumokėti 0,002 proc. BVP dydžio finansinį įnašą, kuriuo remiamos visų kitų valstybių narių pastangos įveikti krizę ir pašalinamos tos valstybės narės nedalyvavimo perkėlimo veikloje pasekmės. Tuo atveju, kai perkėlimo veikloje dalyvaujama iš dalies, ši suma turėtų būti proporcingai sumažinta. Ši suma turėtų būti skirta Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondui kaip asignuotosios įplaukos;
- (27) turi būti užtikrinta, kad perkeltinų asmenų skaičiaus atžvilgiu nebūtų pažeistas solidarumas su didelį spaudimą patiriančiomis valstybėmis narėmis. Todėl pagal paskirstymo schemas numatytas asmenų, perkeltinų į valstybę narę, kuri pateikė pranešimą, kurį Komisija priėmė, skaičius turėtų būti perskirstytas likusioms valstybėms narėms;
- (28) siekiant užtikrinti vienodas perkėlimo veiklos vykdymo sąlygas tuo atveju, jei viena ar daugiau valstybių narių nedalyvauja prašytojų perkėlimo veikloje, įgyvendinimo įgaliojimai turėtų būti suteikti Komisijai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai¹⁰;
- (29) pagal paskirstymo schemas į valstybę (-es) narę (-es), kuri (-ios) nedalyvauja, perskirstant perkeltinus asmenis dalyvaujančioms valstybėms narėms, atsižvelgiant į didelį tokio perskirstymo poveikį, turėtų būti taikoma nagrinėjimo procedūra, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 182/2011 2 straipsnio 1 dalies a punkte;
- (30) Reglamentu (ES) Nr. 516/2014 įsteigtas Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondas (PMIF) remia naštos pasidalijimo operacijas, dėl kurių susitarė valstybės narės, ir yra pasirengęs šios srities politikos pokyčiams. Reglamento (ES) Nr. 516/2014 7 straipsnio 2 dalyje numatyta galimybė valstybėms narėms įgyvendinti veiksmus, susijusius su tarptautinės apsaugos prašytojų perkėlimu pagal nacionalines programas, o Reglamento (ES) Nr. 516/2014 18 straipsnyje nustatyta galimybė gauti vienkartinę 6 000 EUR išmoką už kiekvieną iš kitos valstybės narės perkeltą tarptautinės apsaugos gavėją;

¹⁰

OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

- (31) siekiant įgyvendinti solidarumo ir teisingo atsakomybės pasidalijimo principus ir atsižvelgiant į tai, kad šis sprendimas atspindi tolesnę šios srities politikos plėtotę, tikslinga užtikrinti, kad valstybės narės, pagal šį sprendimą iš Italijos, Graikijos ar Vengrijos priimančios prašytojus, kuriems akivaizdžiai reikia tarptautinės apsaugos, už kiekvieną perkeltą asmenį gautų Reglamento (ES) Nr. 516/2014 18 straipsnyje numatytai vienkartinę išmoką prilygstančią sumą, skiriamą ta pačia tvarka. Taikoma ribota, laikina nuo Reglamento (ES) Nr. 516/2014 18 straipsnio nukrypti leidžianti nuostata, nes vienkartinė išmoka mokama už kiekvieną perkeltą asmenį, o ne už tarptautinės apsaugos gavėjus. Toks laikinas taikymo srities išplėtimas potencialių vienkartinės išmokos gavėjų atžvilgiu yra neatskiriama šiuo sprendimu nustatytos pagalbos nepaprastosios padėties atveju dalis. Be to, kalbant apie pagal šį sprendimą perkeliamų asmenų perdavimo išlaidas, tikslinga numatyti, kad Italija, Graikija ir Vengrija už kiekvieną iš jų teritorijos perkeltą asmenį gautų vienkartinę 500 EUR išmoką. Valstybės narės turėtų turėti teisę gauti papildomą išankstinį finansavimą, išmokėtiną 2016 m. peržiūrėjus jų nacionalines programas pagal Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondą, kuriomis siekiama įgyvendinti veiksmus pagal šį sprendimą;
- (32) būtina užtikrinti, kad būtų nustatyta spartaus perkėlimo procedūra ir kad įgyvendinant laikinas priemones valstybės narės užtikrintų glaudų tarpusavio administracinį bendradarbiavimą, o EASO teiktų operatyvinę pagalbą;
- (33) visais perkėlimo procedūros etapais iki jos įgyvendinimo pabaigos reikėtų atsižvelgti į nacionalinio saugumo ir viešosios tvarkos aspektus. Visapusiškai gerbdama prašytojo pagrindines teises ir laikydamosi atitinkamų asmens duomenų apsaugos taisyklių, valstybė narė, turinti pagrindo manyti, kad prašytojas kelia pavojų nacionaliniam saugumui ar viešajai tvarkai, turėtų apie tai informuoti kitas valstybes nares;
- (34) sprendžiant, kuriuos iš prašytojų, kuriems akivaizdžiai reikia tarptautinės apsaugos, reikėtų perkelti iš Italijos, Graikijos ir Vengrijos, pirmenybė turėtų būti teikiama pažeidžiamiesiems prašytojams, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/33/ES¹¹ 21 ir 22 straipsniuose. Šiuo atžvilgiu daugiausia dėmesio reikėtų skirti specialiems prašytojų poreikiams, įskaitant susijusius su sveikata. Visų pirma turėtų būti atsižvelgiama į vaiko interesus;
- (35) prašytojų, kuriems akivaizdžiai reikalinga tarptautinė apsauga, integracija priimančiojoje visuomenėje yra kertinis sklandžiai veikiančios bendros Europos prieglobsčio sistemos akmuo. Todėl, siekiant nuspręsti, kuri konkreiti valstybė narė turėtų būti valstybė narė, į kurią perkeliama, visų pirma reikėtų atsižvelgti į konkrečią atitinkamų prašytojų kvalifikaciją ir savybes, pavyzdžiui, kalbų mokėjimą ir į kitus individualius požymius, remiantis įrodytais šeimos, kultūriniais ar socialiniais ryšiais, kurie galėtų padėti jiems integruotis valstybėje narėje, į kurią perkeliama. Itin pažeidžiamų prašytojų atveju reikėtų atsižvelgti į valstybės narės, į kurią perkeliama, pajėgumus suteikti tiems asmenims tinkamą paramą, taip pat į būtinybę užtikrinti teisingą tokių prašytojų paskirstymą tarp valstybių narių. Tinkamai laikydamosi nediskriminavimo principo, valstybės narės, į kurias perkeliama, remdamosi tokia informacija gali nurodyti, kokiems prašytojams jos teiktų pirmenybę, o Italija, Graikija ir Vengrija, konsultuodamosi su EASO ir, kai taikoma, ryšių palaikymo pareigūnais, gali parengti galimų prašytojų, numatytų perkelti į tą valstybę narę, sąrašus;

¹¹ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/33/ES, kuria nustatomos normos dėl tarptautinės apsaugos prašytojų priėmimo (nauja redakcija), OL L 180, 2013 6 29, p. 96.

- (36) valstybių narių Vengrijoje paskirti ryšių palaikymo pareigūnai turėtų prisidėti prie veiksmingo perkėlimo procedūros įgyvendinimo, be kita ko, prie tinkamo perkeltinų prašytojų tapatybės nustatymo, visų pirma atsižvelgiant į jų pažeidžiamumą ir kvalifikacijas. Kalbant apie ryšių palaikymo pareigūnų skyrimą Vengrijoje ir jų užduočių vykdymą, valstybė narė, į kurią perkeliama, ir Vengrija turėtų keistis visa reikiama informacija ir toliau glaudžiai bendradarbiauti visais perkėlimo procedūros etapais;
- (37) Reglamente (ES) Nr. 604/2013 nustatyta teisinė ir procedūrinė apsauga taikoma ir prašytojams, kuriems taikomas šis sprendimas. Be to, prašytojams turėtų būti pranešta apie šiame sprendime nustatytą perkėlimo procedūrą ir apie perkėlimo sprendimą, kuris laikomas sprendimu dėl perdavimo, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 604/2013 26 straipsnyje. Atsižvelgiant į tai, kad pagal ES teisės aktus prašytojas neturi teisės pasirinkti jo prašymą nagrinėsiančios valstybės narės, jam turėtų būti suteikta teisė į veiksmingą savo teisių gynimo priemonę, jei jis nesutinka su perkėlimo sprendimu, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 604/2013, siekiant užtikrinti pagrindines teises. Vadovaujantis to reglamento 27 straipsniu, valstybės narės savo nacionalinėje teisėje gali nustatyti, kad skundu dėl sprendimo dėl perdavimo nėra automatiškai sustabdomas prašytojo perdavimas, tačiau atitinkamas asmuo turi galimybę prašyti sustabdyti sprendimo dėl perdavimo vykdymą, kol nagrinėjamas jo skundas;
- (38) iki ir po perdavimo valstybėms narėms, į kurias perkeliama, turėtų būti užtikrintos prašytojo teisės ir garantijos, nustatytos Tarybos direktyvose 2003/9/EB¹² ir 2005/85/EB¹³, o nuo 2015 m. liepos 20 d. – Europos Parlamento ir Tarybos direktyvose 2013/33/ES ir 2013/32/ES¹⁴, be kita ko, kiek tai susiję su specialiais priėmimo ir procedūriniais poreikiais. Be to, prašytojams, kuriems taikomas šis sprendimas, toliau taikomas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2725/2000¹⁵, o nuo 2015 m. liepos 20 d. – Reglamentas (ES) Nr. 603/2013¹⁶;
- (39) reikėtų imtis priemonių, kad būtų išvengta vėlesnio perkeltųjų asmenų judėjimo iš valstybės narės, į kurią perkeliama, į kitas valstybes nares, kuris trukdytų veiksmingam šio sprendimo taikymui. Visų pirma prašytojai turėtų būti informuoti apie tolesnio neteisėto judėjimo į kitas valstybes nares padarinius ir apie tai, kad jiems

¹² 2003 m. sausio 27 d. Tarybos direktyva 2003/9/EB, nustatanti minimalias normas dėl prieglobsčio prašytojų priėmimo, OL L 31, 2003 2 6, p. 18.

¹³ 2005 m. gruodžio 1 d. Tarybos direktyva 2005/85/EB, nustatanti būtiniausius reikalavimus dėl pabėgėlio statuso suteikimo ir panaikinimo tvarkos valstybėse narėse, OL L 326, 2005 12 13, p. 13.

¹⁴ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/32/ES dėl tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo bendros tvarkos, OL L 180, 2013 6 29, p. 60.

¹⁵ 2000 m. gruodžio 11 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2725/2000 dėl *Eurodac* sistemos sukūrimo pirštų atspaudams lyginti, siekiant veiksmingiau taikyti Dublino konvenciją, OL L 316, 2000 12 15, p. 1.

¹⁶ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 603/2013 dėl *Eurodac* sistemos pirštų atspaudams lyginti sukūrimo siekiant veiksmingai taikyti Reglamentą (ES) Nr. 604/2013, kuriuo išdėstomi valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijai ir mechanizmai, ir dėl valstybių narių teisėsaugos institucijų bei Europolo teisėsaugos tikslais teikiamų prašymų palyginti duomenis su *Eurodac* sistemos duomenimis ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1077/2011, kuriuo įsteigiama Europos didelės apimties IT sistemų laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje operacijų valdymo agentūra, OL L 180, 2013 6 29, p. 1.

suteiktos teisės, susijusios su tarptautine apsauga, galioja tik tarptautinę apsaugą suteikusioje valstybėje narėje, į kurią perkeliama;

- (40) be to, atsižvelgiant į Tarybos direktyvoje 2013/33/ES nustatytus tikslus, valstybių narių priėmimo sąlygų suvienodinimas turėtų padėti apriboti vėlesnį tarptautinės apsaugos prašytojų judėjimą dėl jų priėmimo sąlygų įvairovės daromos įtakos. Siekdamas to paties tikslo, valstybės narės turėtų apsvarstyti galimybę nustatyti prievolę teikti informaciją ir tarptautinės apsaugos prašytojams užtikrinti materialines priėmimo sąlygas tik natūra, kurios apimtų apgyvendinimą, aprūpinimą maistu ir drabužiais, taip pat prireikūs užtikrinti, kad prašytojai būtų tiesiogiai perduoti valstybei narei, į kurią perkeliama. Panašiai tarptautinės apsaugos prašymų nagrinėjimo laikotarpiu, kaip nustatyta prieglobsčio ir Šengeno *acquis*, valstybės narės neturėtų (išskyrus dėl rimtų humanitarinių priežasčių) prašytojams išduoti nacionalinių kelionės dokumentų, neteikti jiems jokių kitų, pavyzdžiui, finansinių, paskatų, kuriomis galėtų būti sudarytos palankesnės sąlygos jų neteisėtam judėjimui į kitas valstybes nares. Neteisėto judėjimo į kitas valstybes nares atveju prašytojai turėtų būti grąžinami į valstybę narę, į kurią perkeliama, pagal Reglamente (ES) Nr. 604/2013 nustatytas taisykles;
- (41) siekiant išvengti vėlesnio tarptautinės apsaugos gavėjų judėjimo, valstybės narės juos taip pat turėtų informuoti apie sąlygas, kuriomis jie gali teisėtai atvykti į kitą valstybę narę ir joje būti, ir galėtų nustatyti prievolę teikti informaciją. Vadovaudamasi Direktyva 2008/115/EB, valstybės narės turėtų reikalauti, kad tarptautinės apsaugos gavėjas, neteisėtai esantis jų teritorijoje, nedelsiant vyktų atgal į valstybę narę, į kurią perkeliama. Tuo atveju, jei asmuo atsisako grįžti savanoriškai, turėtų būti užtikrintas priverstinis grąžinimas į valstybę narę, į kurią perkeliama;
- (42) be to, jei tai numatyta nacionalinėje teisėje, priverstinio grąžinimo į valstybę narę, į kurią perkeliama, atveju valstybė narė, kuri užtikrina priverstinio grąžinimo vykdymą, gali nuspręsti nustatyti nacionalinį atvykimo draudimą, pagal kurį tarptautinės apsaugos gavėjui tam tikrą laiką bus uždrausta vėl atvykti į tos konkrečios valstybės narės teritoriją;
- (43) kadangi šio sprendimo tikslas yra spręsti nepaprastosios padėties Italijoje ir Graikijoje problemą ir remti jų pastangas stiprinti prieglobsčio sistemas, juo turėtų būti leista šioms šalims, padedant Europos Komisijai, sudaryti dvišalius susitarimus su Islandija, Lichtenšteinu, Norvegija ir Šveicarija dėl asmenų, patenkančių į šio sprendimo taikymo sritį, perkėlimo. Į tokius susitarimus taip pat turėtų būti įtrauktos esminės šio sprendimo nuostatos, visų pirma susijusios su perkėlimo procedūra ir prašytojų teisėmis bei prievolėmis, taip pat susijusios su Reglamentu (ES) Nr. 604/2013;
- (44) specialią Italijai, Graikijai ir Vengrijai pagal perkėlimo programą teikiamą pagalbą turėtų papildyti kitos priemonės, pagal kurias pagalba teikiama visais trečiųjų šalių piliečių atvykimo į Italijos, Graikijos ir Vengrijos teritoriją etapais iki visų taikytinų procedūrų užbaigimo ir kurias koordinuotų EASO ir kitos atitinkamos agentūros, pavyzdžiui, FRONTEX, kuri koordinuoja trečiųjų šalių piliečių, neturinčių teisės likti teritorijoje, grąžinimą pagal Direktyvos 2008/115/EB nuostatas;
- (45) kadangi šio sprendimo tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl siūlomo veiksmo masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo sprendimu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;

(46) šiuo sprendimu gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, kurie pripažinti Chartijoje;

(47) [pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 3 straipsnį šios valstybės narės pranešė apie savo pageidavimą dalyvauti priimant ir taikant šį sprendimą;]

arba

(48) [pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 1 ir 2 straipsnius ir nedarant poveikio to protokolo 4 straipsniui šios valstybės narės nedalyvauja priimant šį sprendimą ir jis nėra joms privalomas ar taikomas;]

arba

(49) [pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės, 1 ir 2 straipsnius ir nedarant poveikio to protokolo 4 straipsniui, Jungtinė Karalystė nedalyvauja priimant šį sprendimą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas;

(50) pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 3 straipsnį Airija ([data] raštu) pranešė pageidaujanti dalyvauti priimant ir taikant šį sprendimą;]

arba

(51) [pagal Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės, pridėto prie Europos Sąjungos sutarties ir prie Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo, 3 straipsnį, Jungtinė Karalystė (... raštu) pranešė apie savo pageidavimą dalyvauti priimant ir taikant šį sprendimą;

(52) pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 1 ir 2 straipsnius ir nedarant poveikio to protokolo 4 straipsniui, Airija nedalyvauja priimant šį sprendimą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas;]

(53) pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį sprendimą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas;

(54) atsižvelgiant į būtinybę kuo skubiau sureguliuoti šią padėtį, šis sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo sprendimu Italijos, Graikijos ir Vengrijos labai nustatomos laikinosios tarptautinės apsaugos srities priemonės, kad šios valstybės narės galėtų tinkamiau susidoroti su nepaprastąja padėtimi, susidariusia dėl staigaus trečiųjų šalių piliečių antplūdžio.

2 straipsnis *Apibrėžtys*

Šiame sprendime vartojamų terminų apibrėžtys:

- (a) tarptautinės apsaugos prašymas – tarptautinės apsaugos prašymas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/95/ES¹⁷ 2 straipsnio h punkte;
- (b) prašytojas – tarptautinės apsaugos prašymą pateikęs trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės, dėl kurio dar nėra priimtas galutinis sprendimas;
- (c) tarptautinė apsauga – pabėgėlio statusas ir papildomos apsaugos statusas, kaip apibrėžta Direktyvos 2011/95/ES 2 straipsnio e ir g punktuose;
- (d) šeimos nariai – šeimos nariai, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 604/2013 2 straipsnio g punkte;
- (e) perkėlimas – prašytojo perkėlimas iš valstybės narės, kuri pagal Reglamento (ES) Nr. 604/2013 III skyriuje išdėstytus kriterijus yra laikoma valstybe nare, atsakinga už tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, teritorijos į valstybės narės, į kurią perkeliama, teritoriją;

¹⁷ 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/95/ES dėl trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo prie tarptautinės apsaugos gavėjų, vienodo statuso pabėgėliams arba papildomą apsaugą galintiems gauti asmenims ir suteikiamos apsaugos pobūdžio reikalavimų, OL L 337, 2011 12 20, p. 9.

- (f) valstybė narė, į kurią perkeliama – valstybė narė, kuri prašytoją perkėlus į jos teritoriją tampa atsakinga už jo tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą pagal Reglamentą (ES) Nr. 604/2013.

3 straipsnis

Taikymo sritis

1. Perkėlimas vykdomas tik tų prašytojų, kurie tarptautinės apsaugos prašymus pateikė Italijoje, Graikijoje arba Vengrijoje, atžvilgiu ir už kuriuos šios valstybės narės būtų laikomos atsakingomis pagal atsakingos valstybės narės nustatymo kriterijus, išdėstytus Reglamento (ES) Nr. 604/2013 III skyriuje.
2. Perkėlimas pagal šį sprendimą vykdomas tik prašytojų, turinčių pilietybę tų šalių, kurių piliečių tarptautinės apsaugos prašymų, patenkintų vykdant pirmosios instancijos procedūrą, kaip nustatyta Direktyvos 2013/32/ES¹⁸ III skyriuje, dalis, remiantis ES vidurkiu, nustatytu pagal naujausius Eurostato duomenis, yra 75 proc. arba didesnė, atžvilgiu. Asmenų be pilietybės atveju atsižvelgiama į ankstesnės gyvenamosios vietos šalį. Į kas ketvirtį atnaujinamus duomenis atsižvelgiama tik prašytojų, kurie pagal 5 straipsnio 3 dalį dar nebuvo nustatyti kaip perkeltini asmenys, atžvilgiu.

¹⁸

2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/32/ES dėl tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo bendros tvarkos, OL L 180, 2013 6 29, p. 60.

4 straipsnis
Prašytojų perkėlimas į valstybes nares

3. Prašytojų perkėlimo į kitas valstybes nares tvarka:
- (a) iš Italijos į kitų valstybių narių teritorijas perkeliama 15 600 prašytojų, kaip nustatyta I priede;
 - (b) iš Graikijos į kitų valstybių narių teritorijas perkeliama 50 400 prašytojų, kaip nustatyta II priede;
 - (c) iš Vengrijos į kitų valstybių narių teritorijas perkeliama 54 000 prašytojų, kaip nustatyta III priede.
4. Išskirtinėmis aplinkybėmis valstybė narė gali per vieną mėnesį nuo šio sprendimo įsigaliojimo pranešti Komisijai, kad laikinai vienerių metų laikotarpiu negali visiškai ar iš dalies dalyvauti vykdant prašytojų perkėlimą iš valstybės narės, kuriai skirta perkėlimo schema, nurodydama pagrįstas priežastis, derančias su pagrindinėmis Sąjungos vertybėmis, nustatytomis Europos Sąjungos sutarties 2 straipsnyje. Komisija įvertina nurodytas priežastis ir priima tokiai valstybei narei skirtą sprendimą. Komisijai nustatčius, kad pranešimas yra tinkamai pagrįstas, valstybė narė atleidžiama vieneriems metams nuo pareigos dalyvauti vykdant prašytojų perkėlimą pagal šį sprendimą, tačiau į ES biudžetą turi sumokėti 0,002 proc. BVP dydžio finansinį įnašą; tuo atveju, kai perkėlimo procese dalyvaujama iš dalies, ši suma proporcingai sumažinama. Šis įnašas naudojamas finansuojant pagalbą, skirtą visų kitų valstybių narių pastangoms, kuriomis siekiama įveikti krizę ir pašalinti tokių valstybių narių nedalyvavimo pasekmes, pagal 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 516/2014, kuriuo įsteigiamas Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondas ir iš dalies keičiamas Tarybos sprendimas 2008/381/EB ir panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos sprendimai Nr. 573/2007/EB ir Nr. 575/2007/EB bei Tarybos sprendimas 2007/435/EB¹⁹. Tai laikoma asignuotosiomis įplaukomis, kaip nustatyta 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 21 straipsnio 4 dalyje²⁰.
5. Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriuo pagal paskirstymo schemas numatytas asmenų, perkeltinų į valstybę narę, kuri pateikė pranešimą, kurį Komisija priėmė, skaičius turėtų būti perskirstytas likusioms valstybėms narėms pagal I, II ir III prieduose nustatytą paskirstymo schemą. Toks įgyvendinimo aktas priimamas pagal 13 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

5 straipsnis
Perkėlimo procedūra

6. Siekdama administracinio bendradarbiavimo, būtino šiam sprendimui įgyvendinti, kiekviena valstybė narė paskiria nacionalinį kontaktinį centrą ir perduoda jo kontaktus kitoms valstybėms narėms ir EASO. Bendradarbiaudamos su EASO ir kitomis susijusiomis agentūromis valstybės narės imasi visų priemonių, būtinų

¹⁹ OL L 150, 2014 5 20, p. 168.

²⁰ OL L 50, 2012 10 26, p. 1.

tiesioginiam bendradarbiavimui užmegzti ir kompetentingų institucijų keitimuisi informacija, įskaitant 7 dalyje paminėtas priežastis, užtikrinti.

7. Valstybės narės reguliariai, bet ne rečiau kaip kartą per tris mėnesius nurodo, kiek asmenų gali būti greitai perkelti į jos teritoriją, ir visą kitą svarbią informaciją.
8. Remdamosi šia informacija Italija, Graikija ir Vengrija, padedamos EASO ir, kai taikytina, 8 dalyje minėtų valstybių narių ryšių palaikymo pareigūnų, nustato atskirų prašytojų, kurie galėtų būti perkelti į kitas valstybes nares, tapatybes ir kuo skubiau pateikia visą svarbią informaciją tų valstybių narių kontaktiniams centrams Šiuo tikslu pirmenybė turėtų būti teikiama pažeidžiamiesiems prašytojams, kaip nustatyta Direktyvos 2013/33/ES 21 ir 22 straipsniuose.
9. Gavus valstybės narės, į kurią perkeliama, pritarimą, Italija, Graikija ir Vengrija, pasikonsultavusios su EASO, kuo skubiau priima sprendimą perkelti kiekvieną prašytoją, kurio tapatybė nustatyta, į konkrečią valstybę narę, į kurią perkeliama, ir jį (ją) informuoja pagal 6 straipsnio 4 dalį. Valstybė narė, į kurią perkeliama, gali nuspręsti netvirtinti prašytojo perkėlimo, tik jeigu yra 7 dalyje minėtų pagrindų priežasčių.
10. Prašytojus, kurių pirštų atspaudų reikalaujama pagal Reglamento (ES) Nr. 603/2013 9 straipsnyje nustatytas pareigas, gali būti pasiūlyta perkelti, tik jeigu jų pirštų atspaudai, vadovaujantis minėtu reglamentu, buvo persiųsti EURODAC centrinei sistemai.
11. Prašytojo perkėlimas į valstybės narės, į kurią perkeliama, teritoriją vykdomas kuo skubiau po pranešimo susijusiam asmeniui apie sprendimą dėl perdavimo, kaip nustatyta 6 straipsnio 4 dalyje, dienos. Italija, Graikija ir Vengrija valstybei narei, į kurią perkeliama, praneša perdavimo datą bei laiką ir bet kokią kitą susijusią informaciją.
12. Valstybės narės pasilieka teisę neleisti perkelti prašytojo tik tuo atveju, kai yra pagrindų priežasčių manyti, jog jis (ji) kelsias pavojų jų nacionaliniam saugumui ar viešajai tvarkai arba jeigu yra rimtų priežasčių taikyti pabėgėlio statuso nesuteikimo nuostatas, išdėstytas Direktyvos 2011/95/ES 12 ir 17 straipsniuose.

13. Kad įgyvendintų visus šiame straipsnyje nustatytos perkėlimo procedūros aspektus, valstybės narės, pasikeitusios visa svarbia informacija, gali nuspręsti paskirti Italijoje, Graikijoje ir Vengrijoje dirbsiančius ryšių palaikymo pareigūnus.
14. Laikydamosi ES *acquis*, valstybės narės visapusiškai įgyvendina savo įsipareigojimus.
15. Šiuo tikslu, vykdydamos perkėlimo procedūrą, Italija, Graikija ir Vengrija užtikrina tapatybės nustatymą, registravimą ir pirštų atspaudų ėmimą, be to, pasirūpina būtina infrastruktūra. Perkėlimo procedūros vengiančių prašytojų perkelti neleidžiama.
16. Šiame straipsnyje nustatyta perkėlimo procedūra užbaigiama kuo greičiau ir ne vėliau kaip per du mėnesius nuo valstybės narės, į kurią perkeliama, nurodytos dienos, kaip nustatyta 2 dalyje, nebent valstybė narė, į kurią perkeliama, 4 dalyje minėtą patvirtinimą suteikia likus mažiau nei dviem savaitėms iki šio dviejų mėnesių laikotarpio pabaigos. Tokiu atveju perkėlimo procedūros užbaigimo terminas gali būti pratęstas ne daugiau kaip dar dviem savaitėms. Be to, šis terminas prireikus gali būti pratęstas dar keturioms savaitėms, jeigu Italija, Graikija ir Vengrija pagrįstai nurodo objektyvias praktines kliūtis, neleidžiančias perkelti asmenų.
17. Jeigu perkėlimo procedūra neužbaigiama iki šio termino ir jei Italija, Graikija ar Vengrija nesutaria su valstybe nare, į kurią perkeliama, dėl pagrįsto termino pratęsimo, Italija, Graikija ir Vengrija lieka atsakingomis už tarptautinės apsaugos prašymų išnagrinėjimą pagal Reglamentą (ES) Nr. 604/2013.
18. Perkėlus prašytoją, vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 603/2013 9 straipsniu, valstybė narė, į kurią perkeliama, paima prašytojo pirštų atspaudus, persiunčia juos EURODAC centrinei sistemai ir atnauja duomenų rinkinius pagal to reglamento 10 straipsnį ir, jei taikytina, 18 straipsnį.

6 straipsnis

Tarptautinės apsaugos prašytojų, kuriems taikomas šis sprendimas, teisės ir pareigos

19. Įgyvendindamos šį sprendimą valstybės narės pirmiausia atsižvelgia į vaiko interesus.
20. Valstybės narės užtikrina, kad šeimos nariai, kuriems taikomas šis sprendimas, būtų perkelti į tos pačios valstybės narės teritoriją.
21. Iki sprendimo perkelti prašytoją priėmimo Italija, Graikija ir Vengrija informuoja prašytoją kalba, kurią jis (ji) supranta arba, kaip pagrįstai manoma, turėtų suprasti, apie perkėlimo procedūrą, kaip nustatyta šiame sprendime.
22. Priėmus sprendimą perkelti prašytoją, tačiau dar neprasidėjus faktiniam perkėlimui, Italija, Graikija ir Vengrija raštu praneša asmeniui apie perkėlimo sprendimą. Šiame sprendime nurodoma valstybė narė, į kurią perkeliama.
23. Tarptautinės apsaugos prašytojas arba gavėjas, atvykstantis į kitos nei valstybės narės, į kurią perkeliama, teritoriją netenkindamas buvimo toje kitoje valstybėje narėje sąlygų, privalo nedelsdamas grįžti į valstybę narę, į kurią perkeliama, ir ji turi tą asmenį priimti.

7 straipsnis

Operatyvinė pagalba Italijai, Graikijai ir Vengrijai

24. Siekdamos padėti Italijai, Graikijai ir Vengrijai spręsti problemas, kylančias jų prieglobsčio ir migracijos sistemoms dėl šiuo metu išaugusio migracijos spaudimo prie jų išorės sienų, valstybės narės, bendradarbiaudamos su Italija, Graikija ir Vengrija tarptautinės apsaugos srityje, turi padidinti operatyvinę pagalbą vykdydamos susijusią veiklą, koordinuojamą EASO, FRONTEX ir kitų atitinkamų agentūrų ir, visų pirma, prireikus skirti atitinkamus nacionalinius ekspertus, padėsiančius vykdyti šią veiklą:
- (d) į Italiją, Graikiją ir Vengriją atvykstančių trečiųjų šalių piliečių atrankinę patikrą, įskaitant aiškų jų tapatybės nustatymą, pirštų atspaudų ėmimą bei registravimą, kai taikytina, jų tarptautinės apsaugos prašymų registravimą ir, paprašius Italijai, Graikijai ir Vengrijai, jų pirminį išnagrinėjimą;
 - (e) informacijos ir specialios pagalbos, kurios gali prireikti, teikimą prašytojams ir potencialiems prašytojams, kuriems galėtų būti taikoma šiame sprendime nustatyta perkėlimo procedūra;
 - (f) pasirengimą trečiųjų šalių piliečių, kurie neteikė tarptautinės apsaugos prašymų arba kurie nebeturi teisės likti toje teritorijoje, grąžinimo operacijoms ir jų organizavimą.
25. Be paramos, teikiamos pagal 1 dalį, siekiant palengvinti visų perkėlimo procedūros etapų įgyvendinimą, Italijai, Graikijai ir Vengrijai prireikus bus teikiama speciali parama, vykdamas susijusią veiklą, koordinuojamą EASO, FRONTEX ir kitų atitinkamų agentūrų.

8 straipsnis

Papildomos priemonės, kurių turi imtis Italija, Graikija ir Vengrija

26. Atsižvelgdamos į 2015 m. [data] Sprendimo [YZY/2015], kuriuo sukuriamas laikinas ir išimtinis asmenų, kuriems akivaizdžiai reikia tarptautinės apsaugos, perkėlimo iš Italijos ir Graikijos į kitas valstybes nares mechanizmas, 8 straipsnio 1 dalyje nustatytus įpareigojimus, Italija ir Graikija iki [*per vieną mėnesį nuo šio sprendimo įsigaliojimo*] praneša apie atnaujintą veiksmų planą, atsižvelgdamos į būtinybę užtikrinti tinkamą šio sprendimo įgyvendinimą.
27. Vengrija šio sprendimo įsigaliojimo dieną pateikia Komisijai savo veiksmų planą, kuriame nustatomos adekvačios prieglobsčio, pirminio priėmimo ir grąžinimo srities priemonės, kuriomis stiprinami šių sričių sistemų pajėgumai, gerinama kokybė ir didinamas veiksmingumas, taip pat tobulinamos priemonės tinkamam šio sprendimo įgyvendinimui užtikrinti. Vengrija visapusiškai įgyvendina šį veiksmų planą.
28. Jei Italija, Graikija ar Vengrija nesilaiko 1 arba 2 dalyse nustatytų įpareigojimų, Komisija, suteikusi susijusiai valstybei narei galimybę pareikšti savo nuomonę, gali nuspręsti ne ilgiau kaip trims mėnesiams sustabdyti šio sprendimo taikymą tai valstybei narei. Komisija gali vieną kartą nuspręsti pratęsti sustabdymą ne ilgiau kaip trims mėnesiams. Toks sustabdymas neturi turėti įtakos būsimam prašytojų perdavimui, jei valstybė narė, į kurią perkeliama, yra tam pritarusi pagal 5 straipsnio 4 dalį.

9 straipsnis

Kiti nepaprastosios padėties atvejai

Jei valstybėje narėje dėl staigaus trečiųjų šalių piliečių antplūdžio susidarytų nepaprastoji padėtis, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu ir pasikonsultavusi su Europos Parlamentu, gali tos valstybės narės labui priimti laikinas priemones pagal Sutarties 78 straipsnio 3 dalį. Kaip nustatyta šiame sprendime, prireikus gali būti taikomas tos valstybės narės dalyvavimo perkėlimo veikloje sustabdymas, be to, Italijai, Graikijai ir Vengrijai gali būti taikomos kompensacinės priemonės.

10 straipsnis

Finansinė parama

29. Už kiekvieną asmenį, perkeltą pagal šį sprendimą:
- (g) valstybė narė, į kurią perkeliama, gauna vienkartinę 6 000 EUR dydžio išmoką;
 - (h) Italija, Graikija ir Vengrija gauna vienkartinę 500 EUR dydžio išmoką.
30. Ši finansinė parama įgyvendinama Reglamento (ES) Nr. 516/2014 18 straipsnyje nustatyta tvarka. Nukrypstant nuo išankstinio finansavimo tvarkos, nustatytos Reglamente (ES) Nr. 514/2014, 2016 m. valstybėms narėms sumokama 50 proc. visų jų asignavimų pagal šį sprendimą dydžio išankstinio finansavimo suma.

11 straipsnis

Bendradarbiavimas sus asocijuotosiomis valstybėmis

Padedamos Komisijos, Italija, Graikija ir Vengrija gali sudaryti dvišalius susitarimus su Islandija, Lichtenšteinu, Norvegija ir Šveicarija dėl prašytojų perkėlimo iš Italijos, Graikijos ir Vengrijos teritorijų į pastarųjų valstybių teritorijas. Tuose susitarimuose tinkamai atsižvelgiama į esmines šio sprendimo nuostatas, visų pirma susijusias su perkėlimo procedūra ir prašytojų teisėmis ir prievolėmis.

12 straipsnis

Ataskaitų teikimas

Remdamasi valstybių narių ir atitinkamų agentūrų pateikta informacija, Komisija kas šešis mėnesius Tarybai teikia šio sprendimo įgyvendinimo ataskaitą.

Be to, Komisija, remdamasi Italijos, Graikijos ir Vengrijos pateikta informacija, kas šešis mėnesius Tarybai teikia 8 straipsnyje nurodytų veiksmų planų įgyvendinimo ataskaitą.

13 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Reglamento (ES) Nr. 604/2013 44 straipsnyje nurodytas komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos

valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai²¹.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

14 straipsnis

Įsigaliojimas

31. Šis sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.
32. Jis taikomas iki [24 mėnesiai nuo įsigaliojimo dienos].
33. Jis taikomas asmenims, atvykusiems į Italijos, Graikijos ir Vengrijos teritorijas nuo [tikslī įsigaliojimo data] iki [tikslī įsigaliojimo data plus 24 mėnesiai], ir prašytojams, atvykusiems į tų valstybių narių teritorijas [prieš vieną mėnesį iki šio sprendimo įsigaliojimo].

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu

Pirmininkas

²¹ OL L 55, 2011 2 28, p. 13.